ALHE – dokumentacja i sprawozdanie Temat: SK.ALHE.6

Patryk Pankiewicz, Maciej Turski 07.01.2019

1 Temat projektu

Masz 10 kart ponumerowanych od 1 do 10. Znajdź przy użyciu Algorytmu Ewolucyjnego sposób na podział kart na dwie kupki w taki sposób, że suma kart na pierwszej kupce jest jak najbliższa wartości A, a suma kart na drugiej kupce jest jak najbliższa wartości B. Należy zastosować dodatkowo inny wybrany algorytm i porównać wyniki.

2 Opis funkcjonalny

Do rozwiązania problemu został użyty algorytm ewolucyjny, wykorzystujący krzyżowanie i mutacje. Celem algorytmu jest minimalizacja różnicy. Wartości kart są przechowywane jako list i nie ma potrzeby by była ona kopiowana dla każdego osobnika - jest on reprezentowany jako lista przynależności kart do stosów. Wykorzystane metody zostały wyszczególnione poniżej.

- Funkcja oceniająca musi być dostosowana do celu minimalizacji i zostały zaimplementowane jej następujące wersje:
 - suma modułów różnicy wartości kart na stosach
 - suma różnicy wartości kart na stosach podniesiona do potęgi
 2 (jest ona parametrem algorytmu
- Selekcja osobników zostały stworzone trzy wskazane w czasie wykładów z przedmiotu podejścia:
 - metoda turniejowa
 - metoda progowa
 - metoda proporcjonalna
- Mutacja realizowana poprzez zmianę przynależności karty do stosu
- Krzyżowanie zostały opracowane dwa rozwiązania:
 - dla każdej karty z listy losowany będzie z jednakowym prawdopodobieństwem osobnik z którego zostanie wzięta informacja gdzie ma przynależeć karta
 - wylosowanie indeks lub indeksów względem których przynależność kart zostanie zmieniona na przeciwną

3 Opis interfejsu użytkownika

Aplikacja posiada interfejs konsolowy. Argumenty aplikacji:

- -1 wartość wartość oczekiwana dla pierwszego stosu, wymagane
- -2 wartość wartość oczekiwana dla pierwszego stosu, wymagane
- rodzaj metody selekcji, wymagane jeden argument z poniższych:
 - -r wartość, selekcja proporcjonalna, wartość odpowiada liczbie beta, która jest używana przy obliczaniu wartości prawdopodobieństwa ze wzoru $exp(\frac{-\beta \cdot z_i}{z_{max}})$, gdzie z_i odpowiada wartości celu i-tego osobnika
 - t wartość, selekcja turniejowa, wartość odpowiada rozmiarowi szranków
 - -h wartość, selekcja progowa, wartość odpowiada wartości progu
- -m wartość wartość odpowiada prawdopodobieństwu mutacji, wymagane
- -v wartość wybór funkcji celu, wartość odpowiada potędze do której zostanie podniesiona różnica wartość kart na obu stosach, wymagane
- rodzaj metody krzyżowania, wymagane jeden argument z poniższych:
 - -u wybór właściciela dla każdej karty z osobna
 - --k wartość wybór kpunktów względem których zostanie zmieniona przynależność kart, wartość odpowiada liczbie k
- -s wartość wartość odpowiada wartości ziarna, jeśli nie podane zostanie ustawione na losową
- -c wartość wartość odpowiada ilości kart, wymagane
- -a wartość wartość odpowiada rozmiarowi populacji, wymagane
- -b wartość wartość odpowiada prawdopodobieństwu krzyżowania, wymagane
- -i wartość wartość odpowiada ilości iteracji, wymagane
- -f wartość wartość odpowiada prefiksowi pliku wynikowego

4 Postać plików wynikowych

Pliki wynikowe są plikami w formacie csv, z separatorem ",". Nazwa pliku wynikowego jest wartością podaną dla argumentu -f, będącego prefiksem, i argumentów programu, tak by ułatwić identyfikacje plików wynikowych.

Przykład nazwy pliku wynikowego:

```
wynik_-1_100_-2_100_-r_1_-m_0.09_-v_2_-u_-c_10_-a_30_-b_0.10_-i_200.csv
```

Program został wywołany z następującymi argumentami:

```
-1 100 -2 100 -r 1 -m 0.09 -v 2 -u -c 10 -a 30 -b 0.10 -i 200 -f wynik
```

Pozwala to w prosty sposób zidentyfikować wybrane argumenty. Program nie posiada żadnych dodatkowych plików konfiguracyjny - wszystkie parametry są ustalane za pomocą argumentów.

Dla każdej iteracji w wynikowym pliku csv zapisywane są następujące informacje:

- wartość funkcji celu dla najmniejszego osobnika
- wartość mediany populacji
- wartość średnia populacji
- wartość odchylenia standardowego populacji

5 Opis implementacji

Algorytm został zaimplementowany w języku C++ w standardzie C++14 z użyciem wyłącznie bibliotek dostępnych w standardzie. Program został zaprojektowany w sposób modularny z wykorzystaniem klas abstrakcyjnych. Główne klasy algorytmu:

- Mutation klasa odpowiedzialna za przeprowadzenie mutacji z zadanym prawdopodobieństwem
- CrossoverAlgorithm klasa abstrakcyjna będąca klasą bazową dla algorytmów krzyżowania
- ScoringFunction klasa, która pozwala na obliczenie zadanej funkcji celu
- SelectionAlgorithm klasa abstrakcyjna będąca klasą bazową dla algorytmów selekcji
- EvolutionaryAlgorithm główna klasa algorytmu
- CSVFileWriter klasa opowiadająca za zapis wyników do pliku csv

Dodatkowo do zautomatyzowania testowania i generacji wykresów z danych wynikowych został użyty język Python. Zostały użyte następujące moduły i biblioteki tego języka:

- pandas¹, biblioteka umożliwiająca łatwą obsługę plików o rozszerzeniu csy
- $\bullet\,$ num
Py², biblioteka obliczeniowa, tu użyta do obsługi tablic i prostych algoryt
mów
- matplotlib³, biblioteka do generowania wykresów
- $\bullet\,$ subprocess 4, moduł umożliwiający wywołanie plików wykonywalnych

¹https://pandas.pydata.org/

²http://www.numpy.org/

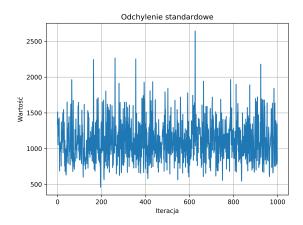
³https://matplotlib.org/

 $^{^4}$ https://docs.python.org/3/library/subprocess.html

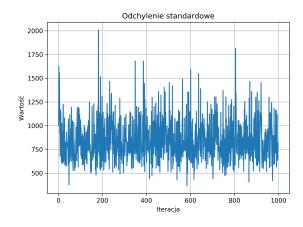
6 Badania

6.1 Badania poprawności zaimplementowanych algorytmów

6.1.1 Selekcja progowa

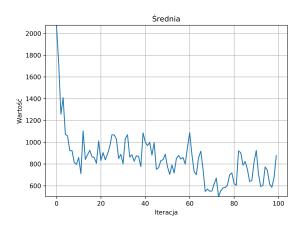
Rysunek 1: Próg ustalony na 50 najlepszych kart.

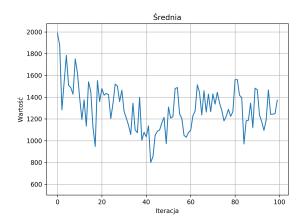
Rysunek 2: Próg ustalony na 10 najlepszych kart.

Powyższe wykresy pokazują różnice odchylenia standardowego w zależności od wybranego progu dla 100 kart. Są one zgodne z intuicją - dla większej wartości progu odchylenie standardowe wykazuje większe wahania.

6.1.2 Selekcja proporcjonalna

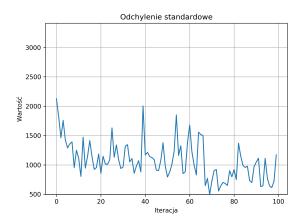

Rysunek 3: Prawdopodobieństwo krzyżowania równe 0.1.

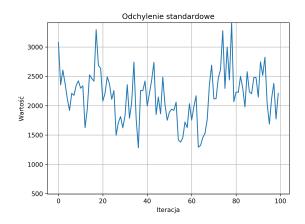

Rysunek 4: Prawdopodobieństwo krzyżowania równe 0.5.

Powyższe wykresy obrazują stopniowe zmniejszanie wartości średniej populacji. Przy małej wartości mutacji i krzyżowania proces ten dość szybko stabilizuje populacje(Rysunek 3). Natomiast dla dużego prawdopodobieństwa krzyżowania proces ten zachodzi wolniej z powodu krzyżowania lepszych osobników z gorszymi(Rysunek 4).

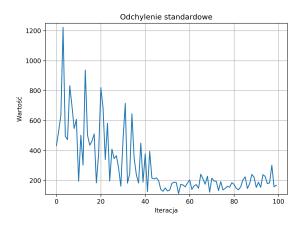
Rysunek 5: Wartość beta równa 1.

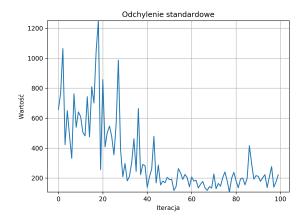
Rysunek 6: Wartość beta równa 0.5.

Powyższe wykresy ukazują sposób wywierania presji przy selekcji proporcjonalnej przy obliczaniu wartości funkcji celu z użyciem wzoru $exp(\frac{-\beta \cdot z_i}{z_{max}})$, gdzie z_i odpowiada wartości celu i-tego osobnika. Im jest to większa wartość tym presja selekcji jest ostrzejsza - z tych powodów populacja z wykresu pierwszego ustabilizowała się szybciej i charakteryzuje się mniejszym wartością odchylenia standardowego.

6.1.3 Selekcja turniejowa

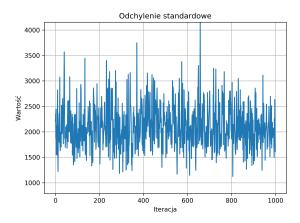
Rysunek 7: Wartość szranków równa 50%ilości kart.

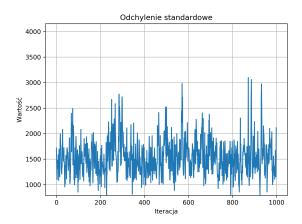
Rysunek 8: Wartość szranków równa 10% ilości kart.

Powyższe wykresy ukazują wpływ wielkości szranków na stabilizacje populacji. Przy dużej wielkości szranków często wybierane są osobniki z czołówki populacji, stąd przy małej wartości mutacji populacji silnie zbiega do wartości najlepszego osobnika. W przypadku mniejszej wielkości szranków(Rysunek 8.) proces ten nie jest tak jednostajny.

6.1.4 Badanie krzyżowania k-punktowego

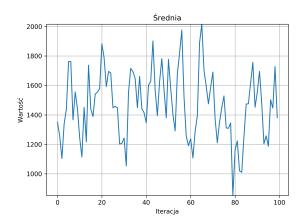
Rysunek 9: Przebieg dla krzyżowania z wyborem właściciela karty dla każdej osobno.

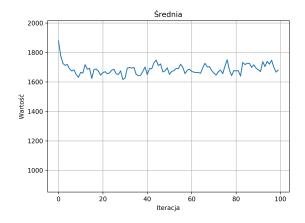
Rysunek 10: Przebieg dla krzyżowania k-punktowego, k = 5.

Jak można wywnioskować z wykresów krzyżowanie k-punktowe nie wpływa tak znacząco na poszerzanie przestrzeni przeszukiwań algorytmu jak wybór właściciela dla każego osobnika z osoba i jest to zgodne z przewidywaniami. Testy były przeprowadzone dla osobnika reprezentowanego przez 100 kart.

6.1.5 Rozmiar populacji

Rysunek 11: Rozmiar populacji równy 100.

Rysunek 12: Rozmiar populacji równy 10000.

Przy badaniach została wykorzystana selekcja proporcjonalna z wartością beta równą 1 i prawdopodobieństwem krzyżowania równym 0.3. Duża populacja nie może zostać zaburzona w tak prosty sposób i oscyluje ona niezmiennie wokół jednej wartości.

6.2 Komentarz do wyników

Przedstawione wykresy pokazują działanie zaimplementowanych algorytmów. Populacja zachowuje się zgodnie z oczekiwaniami - wraz z iteracjami zmniejsza się wartość odchylenia standardowego i średniej. Nie zaprezentowano wykresów dotyczących zmiany wartości najmniejszego elementu, lecz wynika to głównie z ich nie reprezentatywności - wartość najmniejsza szybko znajduje minimum lokalne, nawet pomimo dużej wartości prawdopodobieństwa mutacji.

6.3 Dystrybuanty empiryczne